Tallinna Uudised

V. aastakäik. ■ Ilmub 3 korda nädalas: igal teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval.

Toimetus ja kontor:
Tallinnas, Suurel turul, raehoja ees nr. 16. Telefon 724. Postikast 88.
Kirjade adress: Peeterb. „Tallinna Uudised“
Telegrammide adress: Peeterb. Uudised.
Trükikoda: Brotuusmäel nr. 1. Telefon 490.

Kinnata kaasanded:
Jutulisa, ilmub iga numbriga. ○ ○ ○ ○ ○
„Külaline“, pildileht, ilmub igal laupäeval.
Adressikalender, seinakalender ja raudtee- ning laewasõidu plaanid.

Peatoimetaja cand. jur. K. Päts'l kõnetund ■ ■ ■ ■ kell 12—1 lõunal. ■ ■ ■ ■ ■

Iseärilised kaasanded:
Wann. adw. abi A Birki toimetusel ilmuw õigusteadlik kuukiri „Seadus ja Kohus“ ja Eesti Arstideseltsi kuukiri „Terwis.“

Eestimaa Talurahwa Seadus. K. Päts'i tähes. Prof. R. v. Ihering: „Wõitlus õiguse eest.“ I. Eötwös: „Rahwawallitsus ja autonoomia.“ ¤ Prof. K. Roth: Balkani riistalus rahwaste ajalugu.

„Tallinna Uudiseid“ wõib iga päewast tellida, pooliku kuu numbrite hinnaks arwatakse 2 kop, peale selle 10 kop. postiraha. Adressi muutmine 10 kop., kusjuures wana adress ehk selle nummer tules tulewad anda.

Lühemaid kirjatõsiid (alla 1 kirjutuspoognal), mis tarwitamata jäämad, toimetus alati ei hoia. Suuremate tõdde tagasisaatmiseks tuleb mark juurde lisada. Saadetawatel kirjatõdel peab saatja täielik nimi ja adress all olema.

„Tallinna Uudiste“ tellimisehind

Postiga:	Postita:	Postiga	Postita
12 k. p.	3.50 kop.	2—k.	1.65 k
1 „ „	3.50 „	2.80 „	1.35 „
10 „ „	3.— „	2.65 „	1.10 „
9 „ „	2.70 „	2.45 „	—85 „
8 „ „	2.40 „	2.25 „	—65 „
7 „ „	2.10 „	1.85 „	—30 „

Wõljamaale aastas 6 rbl., pooles aastas 3.15 kop

Üksik nummer maksab 3 kop.

Wannutatud advokadi abi L. Kalbus
Rakweres, Pika uul. Grimmi majas.

„Rahwaste lahingu“ 100-aastane mälestusepäew.

Neil päewil mälestab terwe haritud maailm üht tähtsamat lahingut, mis ajaloos üles leida. See on „rahwaste lahing“, koha järele ka Leipzigi lahinguks nimetatud, mis 6. ja 7. oktobril 1813. aastal ära peeti. Iseäranis pühitsult pühitseb neid päewi aga Saksamaa, sest et tema selle lahingu tagajärjel Napoleoni ikkest wabaks sai.

Otse legendarsed on „uue Prantlusmaa“ wõitlused „wana Europa“ wastu. Lained käisid 1793. aastast saadik hirmsa jõuga wastastikku. Hommikupoolne Europa ühineb korda mööda (1793., 1799., 1805., 1809. ja 1813. aastal), et Prantlusmaad tema endistesse piiridesse tagasi tõmbida. Prantlise wõim pidi murduma, kõige mõis ette kuulutada, wõitlus „wana Europa“ wastu ei olnud enam ideeline, waid ainult soldatite ali, keda wäike kapral Korsikast meeletule tegudele waimustada suutis, et maid alla leita.

Prantlise wõimule on piir pandud, seda pidi ka Napoleon 1812. aastal Wenemaalt põgenedes tunnoma. Sel korral oli teda küll enam kui kaalukate wahnus wõitnud, aga tema kaotused olid siiski liig suured, et 1813. aastal, kui terwe hommikupoolne Europa jälle tema wastu ühines, weel wastawad jõudu kokku koguda.

Ennetu sõjakäik Wenemaale ja olalt ka kaotused Hispaanias lõpetasid Napoleoni maadewõitjateplaanid. Nüüd oli tal ainult ülesandeks teda, mis käes, kaitsta katsuda. Ta ei raatsinud weel „Rheini liitu“ jätta, ei tahtnud weel Saksamaalt Rheini taha pealetungiwat waenlast ootama jääda. Weel oli tal lootust, kui mitte ühendatud wastaste wägesid pärmusse liiita, siis ometi rahulepingut teha, mis talle Saksamaal ülemmaitsuse oleks jätnud.

Et 1813. aasta sõda Napoleonil õnnetult lõppes, seda wõib küll kõige enam Preisimaa wabanemistegutsi tagajärjeks pidada. Selleet wabanemistegutsi ammutaid Saksa sõjawäed wõitlust jõudu ja näha wõidu ees. Ei Wene ega Austria wägedes olnud seda julgiudu, mis Napoleoni üle wõimalikuks tegi. Austria hoidis efite koguni eralt eemale ja tuli alles wiimi wõidu järele appi.

Napoleon ei saanud Saksamaal oma haritlike tehtikat tarwitada: käit jõud koos hoida ja waenlase peamõele otsustawaid hoopi anda. Ta pidi oma wäe killustama.

Wastaste wägede taktika oli aga hõiwtawam. Taktika seadis prantslane, kindral Moreau kõrgu, keda wastaiedi ühendatud riikidest oma teenistusesse kutsunud.

Moreau plaan oli järgmine: „Igal pool tuleb kaotusi oodata, kus Napoleoni enesega tuleb wõitelda. Temaga kokkupõrkamiste eest tuleb muidu hoida, aga tema marschalide wägede kallale tungida, kus ja kunas see aga wõimalik on. Sest kombel üksikud wäed löödud, siis tuleb ka jõud Napoleoni enese wastu koondada ja tema wõtta, üks kõik, mis hinna eest ja siis teda lõpuni taga ajada.“

See oli otse geniaalne taktika ja selle järele hakkas ka tegutsema. Napoleoni jõud oli, nagu nõudsid, Saksamaad mööda laiali pillatud, sest et ta siis Saksents, et baierlasi sõnakuulmises hoida. Schwarzenberg'i korpus pidi teed Dresdenisse waba hoidma. Kindral Oudinot pidi Berliini poole minema, et maakaitsewägedsid laialt ajada ja Preisi ning Sileesia wäge ühinemast takistada.

Dresdeni juures wõitis Prantlise wägi (14. ja 15. augustil 1813. a.); wõit oli nõnda suur, et Austria juba hirmu pärast koalitsioniist ülemjõhvi wälja tahtis astuda. Aga Napoleon ei saanud wõidu tagajärgedid täiel määral tarwitada, sest Hahgefs jäädes ei saanud ta tagaajamist katkida ja mõne päewa jooksul kaotasid teised kindralid terwe rea lahinguid. Wandamme kaotab Kulmi lahingus 82 suurtükki ja 7000 meest hõrmatutena; Macdonald kaotab Katzbachi juures 100 suurtükki ja 10.000 meest, kuna ülejäänud wägi täieste korratulesse jattub. Oudinot kaotab Breisbergi juures 12.000 meest ja põgeneb Wittenberfi.

Nende kaotuste läbi oli sõjakäigu initsiatiim ja juhtimine Napoleoni käest wastaste kätte langenud ja wiimaste julgus kaswas. Nad funneerisid Napoleonilt lahti ütlema ja hakkasid „rahutingimusi“ ümber piirama.

Napoleon ei kaotenud aga weelgi wõiduloodust. Tuigi marschalid oma teadaandmistes üttelesid, et „kõik kaotatud“ on ja ainult rahutegemise peale tuleb mõtelda. Endise energiaga hoiab ta kõik jõu Leipzigi juurde kokku. Weel nõutas ta haruldalt geniaalsult, ja wastaseb oma haruldalt saamatult. Mittu päewa waremine oli tal 160.000 meest ja 700 suurtükki wõitluseplatsil kui waenlastel, kes aeglaselt linna wenisid. 4. oktobril oli pealahinguplatsil Wachau juures Napoleonil 112.000 meest, kuna wastaste wägede juht kindral Schwarzenberg linna 84.000 meest oli saatnud, olgugi et tal wäge 193.000 meest oli.

Wachau lahinguplatsil käis 4. oktobril prantslaste käsi esite hästi. Murat tungis seal wastaste wäe keskpaigast peaaegu läbi ja Macdonald teatas, et ta paremal tiiwal wõitnud. Juba laskis Napoleon Leipzigis „wõidu puhul“ kellahi helistada.

Aga see oli natuke warane. Abiwäed jõudsid bilja kohale, et waenlaste otsustawat hoopi anda. Wõitlus, mis tunnagii pool 30.000 meest maksma läinud, jäi otsustamatuks.

5. oktobril jõudis Wene wägi, 40.000 meest juur, kindral Benningseni juhatusel ja kindral Bernadote wägi, 70.000 meest juur, ühenduslastele appi. Napoleon sai kõigest 15.000 meest toetusteks.

6. oktobril oli Napoleonil 170.000 meest, wastastel 280.000 meest koos ja siis algas päris Leipzigi lahing, kuna wõitlust Wachau juures ainult selle eelmänguks wõib pidada. 180.000 meest tormasid wara hommikul Prantlise wäe kallale, 100.000 jaeti targu tagawarasts. See oli üks werisem päew ajaloos. Napoleon kaotas 90.000 meest, 325 suurtükki, 900 laskemoona kasti ja mõga palju muona, peale selle weel meeleid seisukohad pahemal tiiwal. Aga weel ei olnud ta „wõidetu“, wastased olid nii armetud, et teda wõidetuks ei julgenud pidada. Kindral Schwarzenberg keelab koguni taganemise ära. „Ei pea mitte waenlast, kellel weel nii palju jõudu on, meeleheitmiselе wiima.“

Selle ajemel, et Napoleonile 7. oktobril otse fallale tungida, wiibawad wastased aega Leipzigi ärawõitmise kallal, kuhu Napoleon 30.000 meest wastaste aega wiitma ja edasitungimist takistama jätnud. Nad wõtawad Leipzigi ära, aga senikaua on Napoleon 100.000 mehega keelmatalt põgenenud; ta läks Mainri. Baieri kindral Brede katkus teed kinni panna, aga Napoleon pühkis selle mõe oma suurtükitõega teelt ära. Wärsti oli Prantlise wägi Rheini taga. Seal kogus keiser wiimaft korda mõge pealetungijate wastu, aga nende wõim oli juba nii suur, et aft 1814. a. Napoleoni täieliku kaotusega ja troonilt heitmisega lõppes.

Otse ühendatud wägesid andelised kindralid juhtinud, kahtlemata oleks Leipzigi lahingu järele Napoleoni saatus wiibimata otsustatud olnud. Aga wäejuhtidel ei fulnud meeldegi Napoleoni teed Prantlusmaale kinni panna, neil oli aega küll.

Leipzigi lahingus wõitis rahwaste loomulik tung orjastaja ikke alt peafoda. Ülewoolaw Prantlise jõud oli oma loomulisteste piiridesse tagasi furutud. Wõits armata, et selle järele Europa rahwad Romani rõhuma geniuse ikke alt wabanedes ise oma saatust juhtides wabaduse wäärtusi ja mõnuſusi maitsema hakkasid. Et, selle järele algas igal pool kõdune rõhumine, kõige hirmsam tagurlus ja igasuguse wabaduse mõtte häwitamine juba tema algidudes. Algas „wiiha ühenduse“ ja Metternichi tagurluse poliitika ajajärk, mida iseäranis Saksamaal waluſalt tunda saadi. Saksamaa oli wiimaa fõerk räästa alla sattunud, ainult see wõis teda tröösta, et tema wabaduft oma wereft walitſejad rõõwinud.

On selleperäft arufaadaw, kui Leipzigi pidustusi iſegi terwe Sakſa rahwas piiramata waimustusega kaafa ei ela; on arufaadaw, miks sel puhul Saksa mahameeline ajakirjandus (mitte ainult demokratline ja sotſialdemokratline) ütleb: „Saawadeft, mis Napoleoni ajajärgu järele tulew ajajärk rahwa elule lõi, on aastafaja teine pool mõndagi parandanud, aga mitte kõife. Selleperäft peab wiirtſitſid seda mälestusepüha omal wiiſil pühitſeda laſkma; rahwaſtel on aga põhjuſt ka seda meelde tuletada, kuđas neid nende kuulmata suure jõupingutuſe eeſt peteti.“

Käsitööklassid wallakoolide juurde.

Nagu teada, makſetakſe Eeſtimaal bulgale kooliõpetajatele kroonu poolt palka. Kooliõpetajate endine palk peab aga ka koolide tarwiduſte peale ära tarwitatama. Mitmel wallal olla ajalehtede teatel inſpektoriga kirjawahetuſ tekkinud küſimuſe üle, miſjuguſed need kooli tarwiduſed õieti on, mille peale raha wõib kuluſtada. Kirjawahetuſteſt ja pärastiſteſt koliſülemuſte leſtuſteſt olla ſelginud, et raha inſpektorite laaga koolide ſiſemiſe korralduſe peale wõib tarwitada, kuna aga mälimiſte, näituſteſ koolimajade remontide ja muude töõde peale ſelleeſt rahaſt midagi ei tõhi wõtta. Peaſt aga juhtuma, et mõne aaſta raha järele jääb, ſiis tekib ſelleeſt kooli tagawarakapital, millest ſamuti rahwakoolide inſpektorite korralduſel kooli ſiſemiſed tarwiduſed täidetakſe. Tagawarakapitali kogumine ei pea ſiis mitte walđade üleſandeks olema, waid palju mõiſtlikum ja otſtarbekohaſem on iga aaſta kõik kooli peale antawad ſummad ära prunkida ja ſellega koolide ſiſemiſt wäärtuſt laialiſeeſt tõſta. Miſjuguſte aſjade muretſemiſeks ja korraldamiſeks iga aaſta määrataw raha tuleb kuluſtada, ſeda otſuſtataſke muidugi kohaliſte tarwiduſte järele. Siinkohal juhime tähelepanemiſt käſitööklaſſiſide awamiſe peale, miſ wabakſaanud ſummade läbi wäga hõlbus oleks toime panna.

Käſitöö tähtſuſeſt koolides kaſwatuſliſeeſt ſeiſukohaſt ja õpetlaſte otſuſid ſelle kohta ei hakka me ſiin kordama, kui ka meil laialiſtes ringkondades ſelleš aſjaš arutſoamine wõimalwaſte puudub. Käſitööklaſſiſide ſuur arw Soomes, Rootſis, Taanimaal, Wene ſemſtwo koolides ja mujal wõib kõige paremaks tunniſtajaks olla, kui ſuur kaſwatuſline tähtſus mujal käſitööle koolides antakſe. Meie algkoolides puudub käſitöö täieſte, peale paari algkooli üle kubermangu. Walitſuſe poolt tullakſe käſitööklaſſiſide awamiſele wäga lahkelt waſtu. Praegu makſwa ſeaduſe järele, miſ 16. märtſil 1904. a. kinnitatud, on wõimalik käſitööklaſſiſide üleſpidamiſeks kroonult ſuurel määdul iga-aaſtaſt abiraha ſaada, ſaimuti ka tootuſraha eſialgſeks ſiſſeſeadmiſeks ja korraldamiſeks. Nimelt ütleb ſeadus, et käſitööklaſſiſide üleſpidamiſeks algkoolide juures kroonu iga aaſta 150—400 rubla abiraha annab, ſelle järele maadates, miſſuguſt käſitööd õpetatakſe, ja ſel tinginiſel, et kohaliſkkudeſt ſummadeſt neljas oja antawaſt abirahaſt juurde makſetakſe, t. o. 40—100 rublani.

Selleeſt peab nii aru ſaama, et kui wald, näituſteks, iga aaſta puutöõtlaſſi üleſpidamiſeks tahab kroonult 200 rubla abiraha paluda, ſiis peab ta ise 50 rubla iga aaſta juurde makſma. On wallal wõimalik iga aaſta 75 rubla anda, ſiis annab kroonu 300 rubla; annab wald 100 rubla, ſiis ſaab ta kroonult 400 rubla. Üle 400 rubla puutöõtlaſſide peale ühe kooli jaoks ei anta.

Ühekordſet abiraha wõib ſeaduſe järele ſaada: maja ehitamiſeks, kus käſitööklaſs ajub — 2000 rubla, puutöõtlaſſide ſiſſeſeadmiſeks — 320 rbl., rauatöö ſiſſeſeadmiſeks kuni 400 rbl.; kokku 2320—2400 rubla; ehk kui rauа- ja puutöõtlaſſid mõlemad ſiſſe ſeatakſe, ſiis kuni 2720 rubla.

Abiraha antakſe ka papi-, raamatuſõitmiſe- ja kirwipunumiſetöõ-klaſſidele, muidugi wõhemal määral.

Nagu juba õeldud, jääb wallal iga kooli juures iga aaſta endine kooliõpetajate palk wabaks, ſeda on wähemalt 200 rubla ümber. Jaa aaſta nii ſuure ſumma eeſt üheklaſſiliſele koolile õpeabinõuſid muretſeda, miiſ nii kaugele, et kool läpuks õpeabinõude ſiſſe ära upuks. Ota ſelleeſt rahaſt aga käſitööklaſi peale kulutada ei tõhenda ſuguſt, et ſee raha wallaſt wälja läheš wõi koolile kaſuwuks jääks. Ta jääb endiſt wiiſi wallakooli tarwitada ja mitte ainult ei 133. waid tooh wõiba iga aaſta kroonu abiraha näol neli korda rohkem raha juurde; kui õhekordſed abirahad juurde arwata, ſiis palju rohkem. Juba üſſi ſelleperäft peakſid wallad käſitööklaſſide awamiſele aſuma.

Kooliõpetajatel oleks palju põhjuſt käſitööklaſſide awamiſe eeſt hoolt kanda; kõige peaſt ſee, et käſitööklaſſide abil nende aineline ſeiſukord wõib märkſa paraneda. Käſitöö aaſtaſe tunni eeſt wõib praegu makſwa korralduſe järele kuni kolmekümne rublani tahu ſaada. Eeſtimaal töötawates klaſſides makſetakſe 25 rubla aaſtaſe tunni eeſt. On kooliš kahekſa töötundi nädalas, puntööd alla ſeda ei wõi, ſiis ſaab kooliõpetaja 200—240 rubla aaſtaſt tõſumakſu. See on kena raha kooliõpetaja wäikſele, olgugi 360-rublaliſele, palgale liſaks. Et kooliõpetatajatel käſitöö õpetamiſeks tarwiline ettewalmiſtuſ puudub, ſee ei wõi klaſſide awamiſele takiſtuſeks olla. Peterburis peetakſe igal ſuwel Wenemaa käſitööõpetajate ſeltſi poolt käſitöökurſuſi kooliõpetajate jaoks; ſiiamaani on kurſuſtel puu- ja papitööd õpetatud. Nende kurſuſte peale wõib igaiſs astuda, et tarwiliſt ettewalmiſtuſt leida. Ka Peterburi kooliõpetajate inſtitudi juures peetakſe iga aaſta käſitöökurſuſi, kuhu neiſt oſa wõtma peaſeb ainult õpekonna kuratori nimetuſel ja kõigeſt kaks iſikut aaſtaſt õperingkonnaſt.

W. P.

Ajakirjandus.

„Postimehe“ puhweti-nurk.

Juba mõne aja eeſt on „Postimees“ laupäewiti oma teiſel weerul puhweti-nurga fiſſe ſeadnud, et ſeal wabalt Hoia Ronk wõiks debüteerida, keda Wanemuiſe puhwetiſt juba neljat korda aastaks wälja heidetud.

Imelikult füll käib „Wanemuine“ oma laſtega ümber. Nagu „Olewiku“ teateſt näha, ei ole midagi iſeäralikku olnudki ſelles Hoia Ronga debüütis, mis „Wanemuiſet“ nii hirmus wihaſtanud:

„Kellegile Läti ülidpilaſele, kes Tartus õpuderib, tulewad kodumaalt paar naiſterahwaſt külaliſeks. Ülidpilane peab ainult Wanemuiſe einelauda kõige eeſkujulikumaks kohaks, kuhu naiſterahwaid õhtuſõõgile wõib wiia. Ta teab et ainult ſiin kombeline elu peale kõige ſuuremat rõhku pannaſke ja et ainult ſiin julge wõib olla, et rahulikult ja efitamata oma kohakinnituſt ära wõib tarwitada.

Kuid mis fündiſt? Mac walt olid nad omale eraliſe koha laua juures wõtnud, kui kombluſe apoſtel Hindrey kutſumata külaliſena wõeraſte juurde tungiſ. Küll katſub üliõpilane oma külaliſi kaitſta, kuid ſee on õli tulde walamine. Rahwajuht Hindrey paiſkab üliõpilaſe, kes haiglane on ja ennaſt kaitſta ei ſaa, leti ette maha ja Läti naiſterahwaſt, kes Wanemuiſes farnaſt kõllaſt ei oodanud, et teadnud, mis nüüd peale hakata.“

Mõneſt inimeſeſt õeldakſe: „bea mees, kuid halb muuſikant“. Laulujumalaſt Wanemuiſeſt ja „Olewiku“ toimetajaſt, muuſikariſtlaſe wabrikandiſt J. Räſſaſt peab küll kahjuks tunniſtama: „head muuſikandid, kuid halwad politikamehed“, — kumbki neiſt ei ſunda rahwuſliſe wõitluſe ülaſt ja ſuuruſeſt ſugugi aru ſaada.

Kui ma mitte ajakirjanik ei oleks, tahakſin ma ſi. Pinna olla. Siis kirjutakſin ma muinasloolise laulumängu „kuđas Eeſti Kalewipoeg Läti Kaupo Wanemuiſe leti ette maha paiſkas“ ja kuđas ſiis Wanemuine (wana inimene — aru piſukene) Kalewipoja, pea eel, jalad taga järel, oma puhwetiſt wälja minna eitas. Ja kui Kalewipoeg ſiis koju tuli, oma „Postimehe“ talusſe ja ſeal oma kodust puhweti-nurka nägi, mis igatſuſega teda ootas, ſai ta wäga liſgutatud ja laulis:

„Ülſ paigake ſiin ilmas on
Kuš warjul trundus, arm ja õnn. . .
— — — — — — — —
Kui inimeſte liitkumat
Au, kiituſt, õdprust tunda ſaad,
Kui õkit ſind põlgwad, wõikwad,
Kui ülſ ja arm luſt langewad. . .
Siis weel ülſ koht ſul üle jääb. . .
— — — — — — — —

Aga ma pole kahjuks P. Pinna; ma olen ainult „ülſ Eeſti Menſchikſon“, nagu Hoia Ront „Postimehe“ puhweti ſeletanub:

„Seiſukoht ja ajaleht ei ole ju Menſchikowide juures tähtis, wõib mitmeſuguſelt ſeiſukohalt ja mitmeſuguſte ajalehtede juures kirjutada. Ainult ſuuri lõngu on waja, bingoſiſt harimatuſt, igaſuguſte abindu tartwitamiſt ja arwuſtamiſt.

Tallinnaſſe on ülſ noormees juurde tekkinud. Õige ilus on waadata, kuđas iga aaſta ilka paar niſuguſt juurde ſünnib. Niſkaua, kui Tõniſſon olemas, on iga aaſta ta jälle ſee wõi teine pinnahabe juurde tulnud, kes teda mõnitab, pilkab, ſõimab, needib. On ſiis tüff aega ſelea ametit pidanud, oma nimekeſe tuttawaks teinud, kodanikkude mälelteawaſte hõguſõe ära kaſunud, kuna jälle uus mees tema aſet täidab, jälle piimahabe, jälle harimata, jälle ſiit ja ſealt midagi lugenud ja kaob jälle kuſſile eeſtleiſlukeſe, nõukogude ja kaſwatab eneſele kõhtu ja mõiſtlikku clutarkuſt.“

Nii on ſee kuri ilm. Waſt mõne päewa eeſt kaebas meil H. Walki kopikulcht niiſamati, et kurjas ilmas mingit muutuſt ei ole: on Saſka linnawolikogu, ſiis ajab ta ſaja asju, on Eeſti linnawolikogu, ſiis ajab ta asju jälle ſama ſaja.

Aga on weel tõde maailmas olemas ja meeſ. ſes ainult tõde otſib: ſee on H. Walki kopikulcht! Ja kui Hoia Ronka, pea eel, jalad taga järel, Wanemuiſe puhwetiſt wälja minna on aidatud, — kas arwate, et ta ſiis, nagu Guſtaw Suits, inimeſte põlgajaks hakkab? Ei. — weel on meeſ, kes temaſtki aru ſaab ja kelleſt tema aru ſaab. Ja kui ta oma kodufes puhwetis natuke „kuraaſtanud“, ſiis ei unuſta ta mitte tänuliſult üttemaſt:

„Minu aruſt peaks praegu ka Tõniſſoni waſtaſed Tõniſſonile tänuliſud olema, mitte ſelleperäft, mida ta Eeſti rahwale kaſutoowat on pakkunud, ſeſt ülcüldſus ei huwitia neid herraſid mitte nii palju kui nende eneſte iſit. Oma iſiku päraſt peakſid nad tänuliſud olema. Seſt nüüd on Tõniſſon olemas, kes kõik nooled eneſe peale tõmbab. Iga tattnina fibib kiwiga tema poole. Ago tuleb ju kord ka aeg, kus Tõniſſoni enam olemas ei ole. Ja ſee tüüpus ajakirjanikka jääb elama. Seda need ſiis õige märgatawaks wõtawad? Te arwate, et ſiis põhjuſt ei oleks, kedagi märgilauaks wõttak Effite. Ega meil ju ſiin põhjuſtega tegemiſt ei ole, ſiin räägiwad iſeloomud, kes oma iſelaadi-küllaſeſt ometi midagi peawad awaldama. Ja ſiis Teie, kes Teie praegu kõhtu ſilitades naeratate, kui niiſuguſed herrad wõga käredalt artwuſtawad, ſiis tuleb kord Teie kätte. Siis tuleb ſuſi ja föõb Teid.“

Wäljamaalt.

Austria ultimatum Serbiale.

Austria walitſus on Serbiale ultimatumi ette pannud. Selleš nõuab ta, et Serbia kahekſa päewa jooksul Albania pinnalt oma wäe ära wiiks.

Seda ſammu peetakſe täieſte Austria iſeſeiſwaks teoks. Peterburis ja Londonis on Austria ſaadikud ultimatumiſt teada annud ja tähendanud, et ultimatumi ettepanek Italia ja Saksamaa nõuſolekul ſünnib.

Prantlise wäliſte aſjade minister Piſchon ütlenud, et Londoni otſuſeš kuue ſuurriigi poolt tehtud ja Austrial nende riikide wõitluſi ei ole.

Wenemaa ja Inglismaa anda ka Serbiale nõu oma wõgeſid Albaniaſt ära kutſuda. Albanias korra jalale ſeadmiſe aſjaš tuleb, ütlewad need riigid, kõige kuue ſuurriigi poole pöörda.

Serbias on Austria ultimatum rõhuwat mõju awaldanud. Aga walitſus olla ſelle poolt, et wõge Albaniaſt mitte ära ei tule kutſuda; ſee oleks oma piiri paljaks jätmine ja albanlaſtele wõimalukſeandmine uueſs pealetungimiſeks.

Sõjawõgedele on aga käſk antud, et nad Albaniaš edaſi ei läheš, waid ſtrateegiliſtele ſeiſukohtadele jääkſid.

Arwataſke, et Austria ja Serbia wahel kokkupõrkamine tuleb. Wienis mõeldawat Albaniat Austria ülemwalitſuſe alla wõtta.

Sõjawäe uuendamine Austrias.

Austria-Ungria on ſeaduſeprojekti walmiſtanud, mille järele sõjawäge 31.000 mehe wõrra ſuurendataſke. Tahtaſke peaaſjalikult piiriäärſeid polkuſid kõwendada ja ehutataſke kaks uut ratſawäe polku.

Põhjendus sõjawäe ſuurenduſe tarwiduſeks on õige liitme: teiſed riigid ſuurendawad sõjawägeſid, ka Austria peab ſedaſama tegema. Et aga ſuurendamine rahaliſt raſkuſt teha, ſiis tehtawat uus ſeaduſeprojekt piikkamiſi, mõne aaſta jooksul teoſs.

Eſialgul on ſõjaminiſter palju rohkemal arwul ſuurendamiſt tahtnud ette wõtta, aga rahaminiſter näidanud, et ſee rahaliſtel põhjuſte wõimata on.

Puhastus Prantlise sõjawäes.

Tänawuſigiſeſte manõwrite tagajärjed on niiüd teada. 16. oktobril oli miniſtrite nõukogu koos, kus otſuſeſs tehti kuik kindralid ameti lahti lasta, ſeſt et nad oma kohuſid ei ole täitnud wõi täita mõiſtnud. Muu ſeas lastakſe laht kolme korpuſe komandeerijad kindralid, kaks divitſioni kindrali ja kolm brigadi kindrali ja wiis polkownikut. Kõigt nende peakſiid ſeiſob ſelles et nad kindralſtaabi kaarti manõwrite ajal tundma polnud õppinud ja moonawedajatega õigeſi ajal ühendueſſe ei aſtunud, nii et tõſiſe sõja ajal nende wõeoſad ſarnaſtel aſjaoludel wälja oleſſid jäänud.

Ülſ kindralitelt, nimega Faury, ei tahta aga ſõnakuulelikult oma ſaatuſe alla heita, lükkab ſüüdiſtuſe awalikult tagaſi ja arwab, et labtilaſkmiſeks hoopis teiſtuguſeid põhjuſeid on olnud. Tahtawat nimelt wabartiflaſtelt labti ſaada. Seſt ülſ kindralſtaabi ülem olla jeſuiitide kaswandik, keš fiſiliſelt wanameelſete aſemele mõelda ametiſſe ſeada.

Kaugemalt riigilt.

Kudas elatakſe.

Linna kreiſis, Belsko-Säberskaja wallas, Sabitſe küla lähedal tapeti talunomanik Schuawin ära. Talle oli püſſiga theejoomiſe ajal läbi akna pähe lastud. See on kolmas tapmine lühikeſe aja ſees ſelles wallas.

Schuawin elus umbes 14 aastat tagaſi ſiia walda elama ja oſtis enefele 400 deſſ. ümber maad Sabitſe küla lähedale. Ta oli endine gümnaſiumi kooliõpetaja, ſellega kõrgema haridusſe olaline. Naiſega läks ta lahku ja ſee aſus pojaga pealinna elama, kuna aga Schuawin ſiia elama jäi ja nimelt — kahe naiſega. Naiſteks olid tal — eſimene ühe Wene preeſtri abilaſt, teine keegi kooliõpetajanna. Ifekeſkis ſaid naiſed bästi läbi, olid oma „mehele“ truud, kuigi ſee tihti nendega halwaſte ümber käis ja waenulikſel wiiſil neile ſüüa andis. Ja ſelle üheteiſtkümne aaſta ſees muutus Schuawin wõimiſelt kui ka ſiſemiſelt. Ta elawiis häwitas tema hõbitundmiſe, kui ka lingelised nõuded ja puhtuſe. Niiſuguſt elu elaš ta awalikult, ja wiimaſel ajal käiſid iſegi jutud, et ta ka oma 18 aaſtaſe tütrega läbi käiwat. Ja igatahes poleks ſee ka ime olnud, ſeſt nende kõdune elu kõneles ſelle poolt. Nad elaſid kõik ühes toas, Schuawin, naiſed ja lapſed. Lapſed, kokku 11, olid kõik kiriſtiſelt riſtimata. Schuawin põlluſõõ peale rõhku ei pannud, waid ajas Sabitſe küla talupoegadega kohtuaſju, üks kord neid ühe, teine kord teiſe põhjuſe päraſt kohtuſſe kutſudes. Wõit jõi alati tema poole. Niiſuguſid kohtuaſju oli palju, ſeſt et Schuawini maa talupoegade maa fiſtſe käis, ja eſimene alati wiimaſtelt igaſuguſe, kuigi kõige wähema piiririſkumiſe eeſt trahwi maksnud. Tihti õhwardaſid nad, et Schuawin ära tapetakſe, iſegi ka ametnikkude juureſolekul et kartnud nad ſeda üttemaſt. Ja wiimaſs ſaadeti õhwardus täide. Schuawini maa läheb ſeaduſkliſule poſale, kuna aga ta kaks teiſt „naiſt“ ja nende lapſed eſimeſe nõudmiſe peale majaſt wälja peawad kolima. Kõik haritud inimeſed

nitjõstt Schwawin kui ka ta „naised". Küldt ka preestri naist sealt ära kutsumas, kuid naine ei tulnud. Ta pidas Schwawini juures olekut paremaks, kuigi igal pool mustus ja Schwawini poolt maksmapandud puudus walitses.

L. U.

Täit pidusõgil.

„Russk. Wed." juubeli puhul toimepandud pidusõõt lõppes järgmise tüliga.

Selle peale, kui pristaw Srojew pidusõgil õnnesoovide telegrammide ettelugemise ära keelas, ütles juhataja würst Dolgorukow, et ta juhataja wolitused maha paneb.

„Kui juhataja juba juhataja wolitused maha paneb," ütles pristaw, „siis loen ma koosoleku lõpetatuks. Palun laiali minna!"

Selle peale kuuldusid ütlemised, et siin ju restoran on ja iga mees wõib oma wiina ja kohwi juua. Mõned palusid, et Dolgorukow uueste juhataja kohustetäitmisel oma peale wõtaks. Aga Dolgorukow ei täitnud seda palwet. Seal hüüab õrtitelt Bunin:

„Ma ei soowi ära minna. Ma nõuan, et wõin oma wiina ära juua."

Pristaw kuulis seda hüüdu.

„Kes seda ütles?" küsis pristaw Srojew.

„Auakademikus Iwan Alekjejewitsch Bunin," wastab Bunin.

„Olge head, tuige mu järele."

Bunin wastab, et ta seda ei soowi teha. Selle juures tõusis Bunin üles ja läks pristawist mööda.

„Ma palun teid mitte mind warukott rebida," ütles pristaw. „Arge andke oma kõtele maha woli."

„Mina ei ole teid kiskunud," ütles Bunin. „Kui ma teid kogemata puudutasin, siis palun wabandust."

Kõik arwasid, et tüli seega lõppenud on.

Nella kolme ajal tuli pristaw Srojew mitme jaoskonna ülewaatajaga Bunini laua äärde ja palus teda erakabinetti tulla.

Bunin läheb politseiniikudele järele.

Paljud pidusõõgist ajawõtjad kogunwad kabineti uste taha. Nõutakse, et neid siia lastaks, sest nad tahawad protokollile alla kirjutada. Lõpuks lastakse siia akademikus Owsjanito-Kulikowski, kunstnik Wasnetsow ja rahukohtunik Muromtsew.

Protokollis jutustab pristaw, kudas ta pidusõõgil kooskoleku ümni pannud, sest ta kuulnud telegrammide ettelugemisit peale selle ära, kui Aismanni telegramm ette loetud. Selle peale wiibatanud ja fiitsitanud, mis tema kohta kõnnud. Tüli kirjeldusel Baninige kriipsutab pristaw alla, et ta temaga lahkelt ümber käinud.

„Kus teie elate?" küsib pristaw Buninilt.

„Broegu Moskwas Koskuti wõerastemajas."

„Ei," wastab pristaw, „ma küsin, kus teie alaline elukoht on."

„Ma elan seal, kus see mu hingele meeldib," ütleb Bunin. „Wahest Italias, wahest Indias jne."

Pristaw kehtab selle peale ülalõh.

„Ta on meil reisija," tähendab Kulikowski naeratades.

„See tähendab, et teil ei ole siis alalist elumaikat?" küsib pristaw. „Aga pass teil ometi on?"

Bunin ütleb, et tal pass tingimata on.

Pristaw paneb õrast protokolli, et Bunin ta küsimuse peale oma elukohta teada ei andnud.

Nella nelja ajal on protokoll walmis, aga Bunin ei kirjuta sellele alla, sest et seal nõudmisi ohju see alla, mis siin ei ole ette tulnud. Ka ei kirjutanud neli teist ikkut, kes seal juures olid sellele alla.

Bunin mõetakse politseiametniku teatamise õrast ametikohustuse täitmisel wastutusele.

Nähemal ajal tuleb „Russk. Wed." juubeli komitee kokku, et leiutõhta koosoleku ja pidusõõgi lõpetamise kohta politsei poolt mõtta.

Usulise tapmise protsess.

Küheksandal kohtupäewal kuulati suur hulk tunnistajaid üle. Need olid aga enamaste inimesed, kes asja kohta midagi tähtsamat ei teadnud ütelda, nii et kohtupidamine sellel päewal õige igam tundus. Tähtjas selle juures oli see, et see nüüd kohtu eest awalikuks tuli, kudas Wera Tscheberjak poisikese Sarutski peale oli katsunud mõjuda ja talle oma poolt püüdmud ütelused tunnistuseks juhu panna. Nüüd toodaße W. Tscheberjak ja poisike juud-fuud wastu. Esmalt tungis naine ägedaste poisikese kallale, kuid sellest hoolimata ei lase terane poisike ennast kõigutada ja naine peab wiimaks järele andma. Ta aimult küsimud, nõnda katfud ta oma tegu põhmendada, kas ta olla Shenjat tundnud.

Küsmnes kohtupäew on aga hoopis elawam ja tunnistuste poolest huwitawam.

Surnukeha oli Wera Tscheberjaki korteris. Põhjatu suurt õrewust tünnitab tunnistaja Wõschemirski ütelus, kui ta kohtus kõnelenud, et surnukeha olla Wera Tscheberjaki korteris nähnud. See olnud põrandartide siele mässitud, seda nõnud seal tunnistaja tuttaw Rowitsh, kes aga nüüd õhes perekonnaga Ameerikas olla. Ameerikasse põõtmiseks saanud Rowitsh Tscheberjakilelt raha. Rowitsh kõnelenud tunnistajale selleõt just enne õraõttu. See tunnistus on muidugi nagu pomm ja filmanäõtawalt tõused õrewuõ mõlemil poole juures. Hakatakse wanameest küsima. Miks see uurtjale ei kõnelenud, kui niiuguõid tähtõid asju teadis. Tunnistaja wastab, et ta ei tea, kes teda ette kutsunud, see talle fuguõi lõbu ei tee ja et ta üleüldõe ei taha niiuguõteõt asjadeõt teada saada. Aga miks siis Rowitsh ise ei kõnelnud? Kudas ta wõis kõneleda, kui ta lubamatalt rewolwrit pidas, mis Wera Tscheberjak talle andis. Kus pool see ritdesse mässitud surnukeha oli olnud, küsib kohtu esimees. „Wannis" wastab tunnistaja.

Kui tunnistajalt on teada saadud, et ta katoliiklane on, küsitakse temalt, kas ta õber Rowitsh waheõt juut ei ole.

„Ei, ta on katoliiklane," wastab tunnistaja. „Kudas teie wõiõite niiuguõt tõõõt asja warjata." küõitakse uueõte tunnistajalt.

„Mis seal warjata, kui seda igaüks teadis," ütleb tunnistaja.

„Ja teie uskuõite seda juttu," ütleb Maklakow.

„Muidugi uskuõin," wastab tunnistaja.

Prokurör ei jää sellega rahule ja küsib õuõt wõõiõ kaitõjad teada, mis tunnistaja õõn jutustab.

Kaitõja Barski ütleb, et seda tunnistaja juttu kaitõjad ei ole teadnud, waid tunnistaja katsutud selleõ, et ta Beilise ja Wera Tscheberjaki wahekorda õelgitõõ.

Barski küõimuõe peale õeletab tunnistaja, et Beilise lehm olla kuriõtikku kukkunud ja seal surma õaanud. See lehm on aga tähtjas, õõt Tscheberjak tunnistab, et lapõed õõnud Beilise kõõt piima toomas. Selle tunnistuõe järele ei ole nüüd Beilisel lehma enam olnud.

„Ah teil on ka see teada, et lehm ära kuri," tähendab prokurör pilkawalt. Selle wastu tõõtab Grusenberg protesti ja ütleb, et niiõugune märkuõe tegemine lubamata on.

See wahandab esimeeõ.

„Teie et ole siin kohtujuhataja," ütleb esimees. „Teil on õiguõt ühe ehõ teiõe asja kohta oma arwamõõt awaldada ja paluda, et see protokolli õaaõ üões wõetud. Mis siin lubamata on, mis mitte, see ei ole teie asi, õõt seega õikute juhataja ameti oma kätte. Ma teen teile hoiatuõe."

Grusenberg palub prokuröri lauõe protokolli üões wõtta.

Kuid prokurör arwab kohaõeks ka teiõele poole põõrdat:

„Ma palun teid tagaõihoidlikud olla," tähendab ta prokurõõle.

Seal ütleb Smakow uueõte, et kaitõjatel Wõõchemirõõi tunniõtus juba ennemalt teada oli, olgugi et tunniõtaja ta oma ütelute järele seda kellegile ei olnud kõnelenud.

Kaitõjad protesteerimad selle wastu. Tõueb müra.

„Ma kutõun teid korro juurde," hüüab esimees kaitõjatele.

„Ma hoiatan teid," ütleb esimees, „õeõ muidu olen ma õunõtud waljemaid abinõõid tarwitõõle wõtma, õeõ niiõugust üleõpidamiõt ei wõi ma lubada. Teie peakõõte omeõi teadma, et teie kohtualuõe kaitõjad olete, õeda kohutawad õuritõõõ õüüõõtatakõe, aga teie peate endid üõewal nagu oleõõ õee kohtupidamine mõni naljamäng. See on ette lubamata. Ma hoiatan weel teid, õeõ niiõugune üleõpidamiõe wastu wõõan õõge waljemaõ abinõõid tarwitõõõe."

Karabtschewõki pöördab esimeõe poole:

„Ma palun ütelda, et teie neid sõnu mitte ainult kaitõjatele ei ütle."

„Ma ütlen mõlemile poolele üleõõõte," tähendab esimees.

Kaõ uõuhuõõutajat juuti. Nagu lugejad teawad, jutuõtati kindlalt, et Kiiewiõe olla enne Juõõtiõhinõõi tapmiõt kaõ uõuhuõõutajat juuti tulnud, õeda arwati tapmiõõõt olawõõõad olewat. Neid nähtud seal, ülealaõi ülikonnad õeljas. Nad pärõõõit hirmutanud lapõi. Ka teõõi nende nimed. Need olid Ettinger ja Landau. Ettinger on wabrikuomaniku Saitõewi naõõe wend. Nüüd olid need uõuhuõõutajad juudid ka tunniõtajatena ette kutõutud, Ettinger Gaõõtõõõ, kuõ ta mõõõacmanik on, ja Landau Torõõõõ, kuõ ta oma kapitaliõt elab ja kirjutõõõega kattet teeb.

Hoopis õuur oli aga imeõtus, kui uõuhuõõutajate juurõõe aõemel ilmad noorõõmeõõd, tõõõõ moodi järele ridõõ, kohtu ette ilmuõõd. Mõõ näha, et need mõõõd küõõ kellegi uõumeõõd et ole, waid nad palju poõema meõõõga armaõõawad õuure linna lõbukohtadeõ tõõuda, kui palwemaõõõ wõõõõa.

Prokurõõr küõõõ õõõõõõõõõõõ õõõõõ, mõõõuguõõõ uõulabuõõ nad pärit on, kuid meõõõõõ et näõ kõõõõõ neõõõ aõõõõõ mingõõõ õõõõõ olewat. Wõõmaõõ palub teine neõõõ, et prokurõõõ õõõ õõõ õeletaõõ. mõõ ta neõõõ teõõõ tahõõ õõõõõ. Prokurõõr ei õeõõõ õõ mõõõõ. Wõõmaõõ õattub prokurõõr oma küõõmõõõõga õõõõ õõõõõõõõõõõõõõõõ õõõõõõõõõõõõõõõõ

sähendama, et majasomanikud siin korterite peale suurt rõõku ei pane. On juba üürnik majas, siis mingitsugust parandust aga korteri puhastust ette võtta ei taheta, ainult lubatakse palju. Läheb endine üürnik ära, siis alles parandatakse ja puhastatakse korterit. Uue üürniku käest nõutakse aga siis tingimata kõrgemat hinda.

x. Wiru-Jaloõie. Jakobi Noorsoo-raamatukogu. Seltsi kool töötab tänavu prirkseste. Õpsi on senini 75 ja neid tunaste itka weel juurde, kui aga õiline aeg weel wastu võtta lubab. Suwe jooksul tehti koolimajas kõik tarwilised parandused ära, nõnda et ait ka selle poolelt korras on. Selts on senini oma koolile itka juurde maksnud ja kaunis suuri summasid. Ka tänawu tuleb weel juurde maksta, sääl laab see summa endiste aastatega wõrdlemisi wähe olema. Wõõbelaimud kewadel oli nõu peoli kroonu algkoolitis ümber muuta ja ait oleks wist läbi lämndki, kui mitte koolitülemuse poolt kiiwmult aastaks edasi poleks liikatud. Nüüd näitab oma kool siõna suurt elujõudu ja õpimuse otsustamine saab wist tulewal kewadel jõu rõõkem olema. Kui ümbermuutmise küsimusit ülewilde ette ei oleks tulnud, siis oleks selts kooli oli weelgi paremal järjel olnud, sest nüüd läib nii mitmedki wanemad maksumaha kroonukooli ootama ja jätsid sõdawiisi lapsed kooni kõdu. Nahwa hulgas on siin palju neid, kes siiski kroonukooli soowiwad, aga ka oma kooli poolehoidjate arw ei ole wähe.

-kes- Rakwere. Jõõpraft. Seltsiasutamine. Siin, kus aeortel weel mingitsugust omalikku koostõimile kõhta ei ole, ja sellepärast kaunis tihti kõlades kooliõpilasid ja kimmanitid peetakse, tuntakse wäga suurt tarwidust selli järele, kes noortele kui ka wanadele wõiks enam kõlbliit õõpu pakkuda. Selles õhtu pani kohalik õõter-kooliõp. J. Pritzmann 22. septembril kõnealstu teime, kus pärast hr. H. Pikolai kõnet „Noorsoo seltsideti", selli asutamise küsimus arutamise alla wõeti. Wärsti olnudi läbirääkimili, kus siiselt poolt noorsoõõhisuse, seiseti aga haridusseltsili asutamist soowitati, kirjutati siiõte nimed üles, kes nõus olid selli liikmeks astuma, et ära näha, kas on siinseb noored selli asutamise küsimusega järsi. Nõutkirjutatud siõte seaft, kelle arw üle 20 ulatas, wõlti 7-liikmeline komisjon, kes asja korraldamise oma peale wõttis ja järgmiseks õhtuõhtuks tarwilise materjali muretseb, mille järele siis otsustada wõib, kas on siin kohalem noorsoõõhituse ehk haridusseltsi asutamine.

-re- Põlwal. Postiõõkond awati 1. oktoobril hr. Kahori majas. Wõõ tunaste kõõ seda nädalat Wärsti. Õõspidi loodetakse 3 korda nädalis posti tuua. Posti wedamise eest maõlab õhelkond aastas 400 rubla.

i. i. Wiirlaut. Maõwahariduseõõltõ waeguõhinne. Wiirlaiu Mahwaharidusseltsi on, aastat seitse wana. Õõtalgul oli seltsiju tõiõste elaw. Selts muretses enelele õõnad paluuõaoori riistad, mis umbes 300 rbl. maksma läõõib; peale õõe olutati raamatukogu, kus praegu 150 rubla eest raamatuid on. Siis lõõkõõib paar elawamat tegelast seltsist: wallaõirjutaja hr. Krumõmann läõõ Klooõtriõõe wallaõirjutajaõs, ja hr. Kirõmann Kaukaõiaõõe Eesti ajandusõõõe Õõõter-kooliõpetajaõõ. Peale õõõ õõõõib seltsi weel mõõtaõõikuõed õerumiõõõ, millõõõ teõõ rõõõõ jõõ. 1913. a. jaanuaris kutsus eelõõeõus 3 õõõõa üõeüõõõi kooõõõõõõõ õõõõu, et wat eelõõeõuõõ wõõõõõ, aga tagajõõõ õõõ õõõ õõõ õõõ õõõõõõõõ

Eesti teater „ESTONIA“

Neljapäeval, 10. oktoobril 1918.
4. korda:

Sügisene manöwer.

R. von Bakony 3 a. operett. E. Kalmanni muusika. Rätteljuht P. Pinna.

Hakatus kell 9 õhtul.

Pileteid eelmüüdi on teatri kassas iga päew kella 10—2 ja õhtul kella 6 peale. 6209

„Estonia“ kontsertsaal.

Kellaadalal, 9. oktoobril 1913. aastal.

Neljas rahwa-kontsert

„Estonia“ orkestri pooli hra R. Kulli juhatusel. Klaweri kaasmäng — hra A. Topmann. Orel — hra P. Süda. Orkestri kontsertmeister — hra Hartonow.

Algus kell 9 õhtul.

Peasseisud (üles hrat. maff-); 25 kop.; eelmüüt teatri kassas.

Eelteader: Järgmine rahwakontsert on on pühapäeval 9. okt. kell 4 p. l.

„Walwaja“.

Pühapäewal, 13. oktoobril, s. a.

Suurepäraline

pidu ja tantsu õhtu.

Pidu algus kell 7 õhtul. Tantsu hakatus kell 11. Lõpu õhtul. Rõõmsat programmis. Pilette eelmüüt iga õhtu „Walwaja“-s. Pidu päewal kell 4 alates. Rohket olawõtmist lootes pidu toimepanija L. Feldt.

„Estonia“ Muusikaosakond

pühapäewal 13. oktobr. kell 8 õhtul

kontsertsaalis

segakoori kontsert

(á kapella)

hra A. Topmanni juhatusel.

Solistid: proua Diak-Mitt ja hra D. Orgusfar. 6289

„Walwaja“.

Laupäewal 12. oktoobril 1913. aastal

pidu-õhtu

mitmekesise eeskawaga.

Algus kell 9 s. Lõpuks tants.

Hinnad: 75, 50, 35 ja 25 kop. Tantsuks: 35 ja 25 kop. 6285

Puhas söstetuks! Läheb waesele ebaõppijale. Toimepanija.

Hambaarst

Adele Ruus

Eesti pangamajas,

Joani uul. nr. 6, k. 3. Könetunnid kella 10—1 e. l. ja kella 4—6 p. l.

Dr. M. Klompus

Wõitse Karja uul. nr. 1, end. Pfaffi majas. Telefon 656.

Wõtab naha- ja tuguhaigeid westu kella 12—1 e. l. ja 5—6½ õhtl. 1909

Minu aastat tegewali neweis- ja hawaliitmitus tõstanud Dr. Kellmanni — Rita Salka kooli diplomiga

ämmaemand-priwatpõetaja

Katrine Oidermann, Rüütlitnahe uul. 7 ehk Posti uul. 6, k. 13, hoowi p.

Palwetirjasid

kirjutan igasle kohtu- ja ametikohtadesse ja ka abielu lahutuse ja pärandiste asjades. **W. Tartu m. nr 22, Juudi Ferika wastas F. Weltmann.**

Schofferite kool

insbenerite juhatusel. Õpetatakse lühikese ajaga sõitma. Maksa õpetuse eest 85 r., wõib ka jaokaupa maksta.

Наемъ Гаражъ

СПБ., Вознесенскій пр. 3, тел. 527-09.

Annan 6280

muusikatundisi:

wiitul, altwiitul, flöte, klarnett, waldhorn, puhtpillid ja balalaika. Suurel Pärnu maant. 12, k. 2.

Odawalt antakse Saksa ja Wene keele

tundisid

täiskasw. ja lastele. S. Pärnu m. nr. 11, krt. 4. 6212

Antakse tundisid

lastele ja täiskaswanutele kõigis õwsanetes. Doom- Kuninga uul. 17 krt. 30. Rodus sülla 4—7 p. l.

Wilunud kooliõpetajanna otsib 1—2 **koasõpi-tat.** ettewalmistuseks Peterburi gümnaasiumi 3 klassi. Ka järelaitamise ja ettewalmistuse

tundisid

antakse S. Tartu maant. 23, krt 2.

Reiud ja noorikud,

kes soowiwad schnittide joonistamist ja juurdelõikamist ära õppida, wõiwad ka oma tööd tuua. Annan tundi., kellel ei ole aega päewal käiwõimad ka õhtul tulla. S. Arwejan uul. nr. 21, krt. 5. 6243

Üksteenija.

kes teeta oskab ja kellel tunnistusi on, wõib ennast teatada Wana Kalamaja uul. nr. 4, kort. 1. 62-9

Tarwitatakse üksiteenijat,

Wene ehk Saksa keele raaltmat Gonflori uul. nr. 13, krt. 14. Kella 1—3

Passinaist

tarwitatakse Suure Ameerika uul. nr. 29, krt. 4. 62-9

Noort neiut,

raamatuwalitsejat, on tarwis Uue Kalamaja põikuul. nr. 8, kr. 8. 6290

Wiisakat neiut,

kes kohalised keeled mõistab ja ärisegewusega tuttaw on, otsitakse maale peenemasse kauplusesse. Palk 10—12 rbl. kuus, peäle ülespidamise. Pöördmised endise tegewuse kirjeldusega laota s. l. t. „Maakauplus“ all 6259

Iseseisw. jakiõmblejat

ja **õpilast** on tarwis Lihtsel jalal nr. 6, krt. 5. 6286

Wiisakas kartud neiu soowib

müüjanna

kohta kauplusesse, tunneb kohalisi keeleli ja on nõus ka wäljapoole sõitma, ennem selles tegew olnud. Pakk. s. l. t. „K.“ all ära anda. 9262

15-aastane maalt tulnud

tütarlaps,

rääglb Wene keelt, soowib lapsehoidja ehk taotlõukuhu kohta Kungla uul. nr. 15, krt. 15. 6222

Teenijatüdrut,

kes ennem koha peal on olnud ja tunnistused ette näidata on, soowib kohta. Pakk. ilt „30“. all ära anda.

Tubli naisterahwas kokk

otsib kohta linn ehk maal. Sadama uul. nr. 13, krt. 11. 6261

Wanaldane naisterahwas

otsib kohta wõikesse perekonda. Puumõisa uul. nr. 4, krt. 14. 6259

Antsa wallawalit.

teadustab, et 16. oktoobril 1913. a. kell 2 p. l. on selle walla wolitogu ees Antsa kooli tarwis

II kooliõpetaja ehk -nna

walimine. Palk ettenähtud aastal koltuleppimise järele, peale selle kroonu poolt 360 rbl. aastos. Walimistele palutakse ilmuda ainult iitkuld, teledel (saanis) kuue tunnistus on. Adress: üle Kehra. 6286

Wallawanem: **H. Kwoltstein.**

Kirjutaja: **J. Mühlberg.**

Kooliõpetajat

tarwitab Aleksandri wald oma Ardo kooli peale. Kaupa tehakse 15. okt. 1 a. t. Zwelikoga ees. Palgaks on ettalgelt: kesaikest ja raha kokkulepitmise järele, ebaspõhi kroonu poolt 360 rbl. Soowitaw on hea muusikatundja. 6283

Kooliõpetaja asetäitj.

tarwitatakse maale. Teatajt saab W. Amerika uul. nr. 23-a, poest. 6287

Kooliõpetaja abilist.

wallakooli peale, kes tulewikus koha saab, tarwis. Wõr. Tauluspõhu uul. nr. 9. Tallinnas. 6282

Pesunaine

otsib päewawalit. Jõeb. Fallsperga uul. nr. 24, krt. 6. 6260

Õpipoiss,

ausalt perekonnalt leiab kohta Narwe maant. 26 Uurmaafer Teritu juures.

Rätsepatöötegijat

on tarwis Maalse uul. nr. 8. 6234

Rolenfeldt.

Osawat tislari,

kes punktrgt tööd tunneb, tarwitatakse kohe. Tingimised hood. Järelitüüba Sprenzmanni raamatukaupl. Jõbwis. 6221

Otsitud

plekitinutajad

leiawad kestwat teenistust Wõrge palgaga plekiwabrikus „Shetji“. Tellistimt uul nr 9. 6216

Wiinameist. abilist

on tarwis Wenemaale. Küsida Kolgebue uul. nr. 2. W. Kesteri käest

Kubjast — eestegijat

tarwis Mõisa mõisa. 6269

Otsin kaaslast

hea kalutoowa ettewõtte peale. Kirjad Kõpsas, Tõhe uul. 95. Kirjutpuu. 5229

Haritud noormees

soowib kohta kontoriste. On ennemalt kontoris teeninud ja wõib head tunnistused ette näidata. Kirjalikult s. l. tal. „Kontorpumay“ all. 6281

Wiisak. noormees,

kes raamatupidamist tunneb ja ennem ametis on olnud, soowib kohta. Pöördmised s. l. tal. „J. K.“ all ära anda. Soowitajaile hea waewatu.

Otsin

mõõdlirarandamise tööd siit teen hõst ja odawalt. Kiwimurru uul. 16, k. 11 Jõb. Rõtsdorf. 6238

Wõtan wahadel õhtutund.

oma peale tõlkfuge tirjalitka tõõde Suurel Arewewi uul. 13. krt. 4.

Ilus tuba

antakse üksikule meesterahwale wälja mõõbitega ehk ilma. Pronkwõel nr. 3 11, krt. 4

Korral. meesterahwas

leiab korteris. Tulla õhtul k. 6—9 Wene uul. 21, 3. 6296

Meesterahwas

wõib kaasüliõpilaseks **korterit saada** Lutsi uul. nr. 21-a 8. 6271

Soowitakse osta

wanu rehasid iitkuit ja hulgamitt; teatada adress s. l. ta.. Wahetuse ajal jätet mitte tulla. 6253

Soowitakse osta

wäitseh head seitsi **taotsera.** Pakk. ühes hinna ja seitsiga teatada s. l. t. **„taotser“** all. 6257

2 poeruumi

1. novembrist wälja üürida. Kaupmehe uul. nr. 11-a, uues majas.

Maja rohuaiaga,

wõga heade tingimistega müüa. Teatust antaste Kaupmehe uul. 20, k. 14.

Arareimisele pärast

2 maja

heade tingimistega müüa. Järele küsida Kalaseki uul. 17, krt. 4. Kella 3—6 peale lõunat. 6231

Tallinnas, kõige elawamas kohas, umbes 1050 ruutsülla suurune

krunt müüa.

Krunt tuleb kahe suure kiwi- ja puuehitusega uuilitsetie wälja. Müüaste terweli ehk jaokaupa. Rõubmised ära anda Tallinna posti-telegr. kontoriste tuulutuse kwittungi nr. 6086 ettenäitajale.

Mõigu mõisas rendilaste 6268

Kalmo tõrtsihooned

ühes maadega, 1½ wakawahe põllu ja 5 tiinu heinamaab.

Talukoht Rätsepa

on müüa, 36 desiatini suur, sellest põllu 15 tiinu, ülimele nuumbri põld. noor palgimets, hoonede korralikult, põllupengalt 3600 rbl. all. hind 5400 rbl. 8 wersta raudteelt ernal. Abr. ap. er. Ülaspoteroфъ, Jäneda mõis. Jõb. Kirspuu. 6275

Mere puiesteel,

Grand-Marina ehituse juures, on tuima ehituspõrgi ja musta mulda saakuta saada. 6224

Pehme mööbel

on müüa Mõne uul. 5, krt. 2. 6241

Tahwel-klawer

on müüa Wõlte Tartu m. nr. 18, hoowises, Maslow. 6274

Hea tööhobune

on müüa, Hollandi uul. nr. 48.

Arareimisele pärast 6232

jahipüss

ja grammofon (Kapt) platedega on müüa. Rulewali uul nr. 17, krt. 4. Kella 3—6.

Kakumäelt on tuul wõrgud

esmaspäewal 30. septembril ära wiinud. Leidjat palutakse woewatafu eest teatada Baltiski m. 44, poodi.

Suur walge kana

on kadunud. Palutakse ära tuua W. Lõtnatzemi uul. nr. 8. 6230

Wäike walge koer

kaduma läinud. Woewatafu eest ära tuua Suure Tartu maanteele sõõra poodi. 6264

Rewolwer ära kadunud,

(Browning fabreem). Leidjat palutakse **hea waewatafu** eest ära anda Lele uul. nr. 7, k. 3 ehk sadamasse (Погранное экзерство) kaubasadama ülema abilise, Woronini kätte. 6244

Reedel 27. sp. **kadusid** Wilsandi walkalilt kuni Wene uuitlemi tulles

raamatud

ära („Nima“ kaasandel. Ivomid Andrejewi tirjalõõb). Awiat leidjat palutakse ära tuua „Tallinna Teataja“ kontoriste.

Meester. galoss.

kadus Narwa maantrei ära. Woewatu eest ära andu selle l. tal. sõna „galoss“ all. 6262

Pruun rahakott

kadunud, awiat leidjat palutakse O. Pihlaka raamatukauplusesse, Eesti pangamajasse ära tuua. 6215

Kepi tülsest monogr.

hopelt „J“ tähega ära kadunud. Woewat tu eest s. l. tal. ara anda.

Kuiwatatud ploomid,

10—12 kop. nael. 6249

A. Kattz, Mundi uul. nr. 1.

Hambarattaid

freesitakse

ruttu ja odawalt — Metsalt-reimiseõõda **Rud. Paasup.** Pikal uul. nr. 36, Brokusmäel nr. 5. 6065

Pealadu A. WIEDNERI juures Wiruuul. nr. 16, Tallinnas.

Punonõ kimmel kõbune Keila jaodalt ära

warastatud.

Wanabus 16 aast. üle kahe arsl. kõrge, pikk lauk otsaga, platt k abiad, woots natuke pahemale poole kiwikes selleli hobuselt teada annab, et kätte wõib saada, saab heab hoowi watsu. Üle Saku, Uksnurme mõisa.

J. & P. PARIKAS'te

fotografia asutuse ateljee on daamedest ja herradest alati lugupeetud ja armastatud. 6218

Kõigile elektrimontõridele

anname seeläbi teada, et meie juures alati suures tagawaras laagri peal on fõõlkuju tarwituleb, mis elektriwalgustuie, elektrikellade ja könetroatide ülespanemiseks ja korraspidamiseks tarwis tõheb ja neid wõljamüügi hinnaga müüme.

E. Cederhelm & Ko.

Tallinnas, Hobuseppa uul. nr. 2. 6120 **Könetroat 896.**

Rakwere gümnasium.

Kodu ja algukooli õpetajate ja õpetajannade, aptegi õpilaste ja eõmeõe augradi saamiseks

eksamid algawad

28. oktoobril, s. a. kell 6 õhtul. Ajutl. eksamineerija ob. direktor 6284 **G. Malaho Tõrt.**

Tehnika büroo. „Sirius“ **Könetraat nr. 1111.**

Tallinnas, S. Roosikrantsi uul. nr. 15.

Elektrotehnika osakond: Elektri waigustuse sisseseadimine, motoride ülesseadimine majades ja wabrikutes, linnas ja maal. Elektri keskjaamade ehitamine. Kõlksuguste elektrotehnika materialide, aparatide, armaturide ja masinate müümine. Tõõjuhatus eriteadlaste inseneride poolt.

6297

Ikka ainult

läbi millefeid **Kõikjugu**

palitu- ja ülikonnariideid. tahakamatku ja kroonid, tuntud odawate hindadega foorsitch

„Sioni kaiewikauplus“. **Harju uul. nr. 21.**

Automobilid

wäljamaalt Brennabori wabrikust

on elimeled aahinnad wõitnud, kiiruie kui ka wastupidawuie eeit. Wenemaa teedel. Kaupa teeb ja oiipatele kõige tingimistele laab lahkesti wastu tuldud, kus ka automobiil näha on. Wabriku pea alemiku juures, kuus :: :: tuntud raamatukauplule aaanik. ::

Suure Pärnu maantee! nr. 6. Tel. nr. 1174.

Gustaw Tuisk.

Antakse ka automobiilisid wäljasõidu peale.

Kunst päewapildi asutus

Pikk uul. 49. **ALEX. JURICH,** Pikk uul. 49.

Üleswõtted igal ajal awatud kella 9—8. :: Tosina piltidega

suurendus hinnata. 4525

Suures wäljawalikus ja kõige odawamalt

müün nüüd

oma kauplule tutawustamiseks ja wäikesi müüsi müsma odawalt kui enne suurel wiisil: Meesterahwa ülikonna- ja palitu riiet, meesterahwa ja naisterahwa kalukaritet, teeripoiste ülikonnariiet, musta ja wärwiiit, **teeriiaste kiediriiet, kõiksuga pesuriiet,** sõdi-popeliini ja kõik muud riide-kaupa.

Wäike Karja uul. nr. 12. nr. 12. J. Lurie.

M. Rybacki walmisrietetauplus,

Suurel Karja uul. nr. 11, endise monopoli ruumides,

soowitab tetaostepasiwaid

üliriideid,

nii meeste- kui naisterahwaste **suures wäljawalikus.** — Seal samas saawad tõllimised ruttu walmistatud. 5965

J. Ottoson ja Tensing, 6. Tartu maant. nr. 47-a.

Telefon 790.

Mehanitatõõkoda Wõtame kõikjugu rauatreimile, hõõwelamise ja mašinaparandusse-tõõd wastu. 5835

Suures wäljawalikus,

oma kodetud marjakodised (moošb) kuhru kustud. Konserwid oma ja wõljamaa wabr. Riawilja kodised. Wõimalikult odawalt, jällemüüjatele head tingimised. 6292

J. Jõhwikas.

Suure Tartu maant. nr. 8.

M. KIPPAR, eestlane, walmisriietemagasin,

Nr. 17 Suure-Karja ja Müüriwahe uulit. nurgal, Nr. 17

soomitab iitkiku juhatusele all oma tõõtaos walmistatud meesterahwa kui ka naisterahwa walmis

üliriideid,

Kauaaegne tegewus Peterburis, suuremas äris, on mulle wõimalikult andnud juurdelõikamises rahma soomidele westu tulla. Tellimised tõidetakse soowi peale **24 tunni jooksul.** 5517

AUG. SACKARIA kauplus

Tallinnas, S. Karja uul. 20,

müüb wõga odawa hinnaga wõljamaa paremateit wabriktuleit grammofonifid, grammofoni nooeiid ja grammofoni jagutid ise kokkupanemiseks. Müüama suures wõljawalikus teelpiilid, nagu: jawiiellid, gitarred balalaikad ja mandolined. Õunblusmafinaid, jalgrattaid nende jagutid. Piltpostkaarte suures wõljawalikus. Zõllemõistajaile suured proisendid. Ka tuuwiid järlmeks on wõimalik.

Kirjaliitud tellimised toimetatakse anjaste.

Koolikassa raamatuid

rahwakoolide inspektorite kongressi poolt kinnitatud wormi järele, on saada

J. Felsbergi ja A. Tetermanni

:: trüükiojas ::

Tallinnas :: Brokusmäel 1 :: Telefon 490.

Wallawalitsuil palutakse tellimistega tutuda. — Postikaudu tellimised tähtetakse korralikult ja ruttu.

Uudis! Tähelepanemiseks! Uudis!

Kõige kuulsam Schweitsi

uuride-, kuld- ja hõbeasjade-ladu Tallinnas, 11 Wiru uul. nr. 11

Kes ei tunneks „Schweitsi“-, kes ei oleks sellest tarkuse- ja watadusmaast midagi kuulnud? Kes ei ole meil küllelt käsi teada, et **„Schweitsi“** mägede rahwas maailma tõõstuses esimeles reas seisab. — Peakaalo on aga **Schweitsi**

uurid, kuld- ja hõbeasjad

ülemaailmilise kuulsuse wõitnud! Meil tuuli leidsi suurt puudust **Schweitsi uuride-, kuld- ja hõbeasjadeladu järele,** mis meil otsekohesi ja kõige lõgemal teel ilma wahelõõ-upietajata neid **timatumaiaid teoõid oleks muretsenud. — Meie oleme aga nüüd publikumi haritud maitsele waatu tuinud ja awasime** otsekohese Schweitsi **uuride-, kuld- ja hõbeasjadeladu Tallinnas, Wiru uul. nr. 11, Tallinnas.**

Peale Schweitsi on meil ka teiste wõljamaade teõõi, nagu **Pariisi äratuseõelaõid. regulateriõid** jne. ladus. Mulidugi peame meie ka nende hulgast ainuit esimele nõmbri headuit.

Kui toredast tõõt meie tuuliad tuiõ lõõistuie ja tähtsmuseõ, kuid- ja hõbeõaõidõõd ja muud tarbe- ja tiuiõõ õ eustatud pudõõmiie m-ste n. eratawad, nõitad

Schweitsi uuride-, kuld- ja hõbeasj.-ladu Tallinnas, Wiru uul. nr. 11.

Oma kuld- ja hõbeasjade tui ka uuride-õ ei lõõe p-rmõuõetõõdõa. **Hindade odawuse pooleõ wõitjetjar ei leidu! Kes 25 rbl. eest ostab, saab 50 pr. hinnaalanduõe.**

Jõb. Felsbergi ja A. Tetermanni trükk. Tallinnas.